Wid ... biskopz öfwer Wiborgz stifft, ... herr doctor David Lundz, samt ......

Piilman, Johannes Isaaci

1700-1829 81 Cbza Fol. 1709 Lund o. Gezelia

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Wid

Kongl. Maij:t Wår Allernädigste Konungz
Tro Mans och Högtansehnlige Biskopz öfwer
Wiborgz Stifft /

Den Högwyrdigste och Höglärde Herrens /

Herr DOCTOR DAVID LUND /

Samt

Wälborne Fruus /

Fru CHRISTINÆ GEZELIÆ,

Högsthugnelige Bröllopz-Fäst

firad uti Åbo Stad den 6. April. Åhr 1799.

Med diuppeste wördnad sin ödmiuke Lyckönskan aflade

Ij någon Kropp gier större skeen åth Jorden
På himlens Borg / i Söder ell i Norden /
Än Solen klar:
Doch seer man och på henne offta fläcker /
Då nu ett moln / nu dimban henne täcker
Och öfwerdrar.

HögEdle Huus sin ändring underkastas /
Och Theras frögd till sorgen offta hastas /
Af himlens Rådh:
The af sin högd för andra härligt lysa /
Mångt ringa Folck the äfwen hoos sig hysa /
Af hielpsam nåd.

En **Man** hoos oß här i the Nordske länder /
Har wärfft thet Prijs at han är fierran känder /
En stoor **Gudz Man** /
Then man med skiähl / för Andans höga gåfwor /
För alt theß Nijt och fleere sin Gudz håfwor /
Högt wyrda kan.

Han med sitt huus ett önskligt nöije hade /
Men Döden ther / then wärd war skattas / lade
Strax ned på Bähr.
En **Witter Man** och prijsad af sin lefnad /
Den hwar här önskt at see wid liff och trefnad
I många Åhr.

Thes täcka **Fru** / then Fromhetz Bild man nämnar /
Den Dygden sielf en Åhra stedze lemnar /
Tyckte warit wärd
Ett öde mehr mildt / än thet henne fölgde:
Doch hon thet alt så täligt hoos sig hölgde /
Hwad GUD beskärdt.

Herr

Herr Biskop Lund / en Man af HERRans sinne/
Thes stora Namn wij ej berömma hinne
Tillfylleſt här:
Haar mist en Fru af stora Dygde-Seder/
För dem hwar man städz henne lemnar heder
Båd sier och når.

Men som wär Sool/ tå hon sitt mörcker lidit/
Och sachtlig fram om Månans skugge skridit/
Gier klarar skeen.
Och åfwen så/ I Höge åter wunnit
På mörckret lius/ ja sådan sägnad funnit
Som ej har meen.

Ehr sorg war stoor/ men större har nu bliſwit
Ehr frögd/ seen Gud å alla sidor giſwit
Nytt nöije nu.
En HERRans Man/ en Sool uti sitt Stiffte/
Får/ för then sorg som honom tryckt/ til Skiffte/
En Adel Fru.

Til sluut jag ty af hiertat ödmiukt beder/
At I mång Åhr/ til nöije och til heder
Ett så jemt Paar
Må blij i roo/ til thes The saljgt finna/
Ett Lius i Lius/ och liſwetz Crona winna
Bland Helgon klaar.

JOH: PJHLMANN/ L. F.

De

DEsine jam Danaè Mauros imitarier atros,
Non tingant niveas flumina falsa genas.
Desine pallenti violâ vestire corymbos,
Et faciem lætam fingat honesta Venus:
Te Matrem faciet descendens aureus imber,
Dum ruit in gremium Vir Libycus Danaes.
O! Lætam lucem, quam nunc septentrio adorat,
Quæque duos unit nobilitate pares.
Non mala Tisiphone thalamis versatur in illis,
Sed canit egregium dextera carmen avis.
Altera non ululat brevibus torquata colubris,
Nec Megæra tulit desidiosa facem.
Ringere Papa Miser, Tu trux Tarpeja Celæno,
Ringere, qui leges næ sine lege seris.
Quique Sacerdotum prorsus connubia damnas,
Ringere Lerna mali, nil tua verba valent:
Præsul, qui thalamo transegit cœlibe vitam,
Cujus mors socii rupit amoris opus,
Nunc repetit tædas, & pacta jugalia lecti,
Nunc rursum lapsas vult animare faces.
Hic est Vir Libycus, Memorabilis aureus imber,
Imber, qui Matrem nunc faciet Danaen.
Spargite humum foliis, illis superaddite carmen,
Hæc mandat fieri læta hodierna dies.
Spargam perdiligens etiam mea lilia, myrtum,
Lilia votorum spargere non dubito.
Vive diu, BOREALIS HONOR, PRÆSUL VENERANDE,
Vale, cumque tua flore diu Danae!
Vestros non visitet furiens Bellona penates,
Agmina nec Martis, quæ rubuere diu.
Sed quot sunt Magni rutilantia sidera Olympi,
Tot bona, tot vitæ fata secunda precor!

ZACH. FORBUS, L.F.